

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. Враца, 01.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в закрито заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пенка Т. Петрова

като разглежда докладваното от Пенка Т. Петрова Търговско дело № 20221400900001 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството се движи по реда на чл.25 ал.2 ЗТРРЮЛНЦ.

В. Б. К. от гр.София , чрез адвокат В.Д., е обжалвала отказ № 20211221103821-2/22.12.2021 г. на длъжностно лице по регистрация към Агенция по вписванията, с който е отказано вписване по партидата на „СофияМел 1”ООД със седалище и адрес на управление с.Гложене,обл.Враца искане за промяна, изразяващо се в заличаването и като съдружник и управител на дружеството.

Поддържа се в жалбата,че отказът е неправилен и незаконосъобразен. Изводите на длъжностното лице за приложение на цитираното в отказа решение на ВКС били също неправилни, доколкото това решение не касало идентичен случай.Излага се в жалбата, че по същество отказът за вписване бил обоснован с процесуално възражение и без същият да е мотивиран съгласно изискванията на закона.Поддържа се,че отказът на АВТР е ,че упражняването на личните субективни права на единия от съдружниците е поставено в зависимост от желанието и добрата воля на трето лице-другия съдружник. Излага се,че съдружникът може да прекрати участието си в дружеството като направи писмено предизвестие най-малко три месеца преди датата на прекратяването, което било налице в конкретния случай. Единственото условие, с което е обвързано упражняването на това право е волеизявлението за напускане да бъде отправено в писмена форма и в рамките на определен срок-3 месечен съгласно чл.125 ал.5 от ТЗ. Моментът , в който настъпва прекратяване на членственото правоотношение в разглежданата хипотеза според жалбоподателя следвало да се счита за настъпило в момента на изтичане на срока на предизвестieto, като законът не поставя като условие за възникване на правните последици от реализирането му наличие на решение на ОС за освобождаване на съдружник, както и

не може да се постави условие това право да бъде реализирано единствено и само по волята на управителите на дружеството. Постановеният отказ, според жалбоподателя, бил в разрез с характера и същността на охранителното производство като безспорна съдебна администрация, което няма за цел да защитава нечий интереси. Длъжностното лице при постановяване на отказа не било взело предвид разпоредбата на чл.263 С ал.3 от ТЗ и свързания с него чл.187 А от ТЗ. Ако беше взело предвид цитираните разпоредби и правилно ги бе тълкувало длъжностното лице по регистрацията щеше да стигне до извод, че няма сблъсък и противопоставимост на правата на напускане и евентуалните права на евентуалните кредитори, защото в ООД не е на съдружниците, а на дружеството и при доброволно напускане на съдружник особено след изразено желание за поемане на дяловете от дружеството и изрично посочената липса на претенции по мл.125 ал.3 от ТЗ не може да има никакво съмнение за противопоставими интереси, напротив дружеството се обогатява и интересите на кредиторите са свръх защитени. Неправилен и нелогичен бил и аргумента в постановения отказ, че не може да се заличи управителя, защото ще бъде лишен от право да участва в представителството на дружеството.

По изложените съображения се иска отмяна на постановения отказ и връщане на преписката на АВ с указания за вписване на заявените обстоятелства.

АВ не е представила отговор по чл.25 ал.2 изр.2 от ЗТРЮЛНЦ.

ВОС, като взе предвид изложените в жалбата доводи и съображения и приложените по преписката доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в преклузивния законоустановен срок от постановяване на отказа, от лице с необходимия правен интерес и против акт на СВ, подлежащ на обжалване.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна.

Пред ТР жалбоподателят е подал заявление обр.А4 №20211221103821-2/22.12.21 г. с искане за вписване на промени по партидата на „София Мел 1”ООД, изразяващи се в прекратяване участието на съдружник в дружеството на основание чл.125 ал.2 от ТЗ и заличаването му като управител поради подадена молба за оставка. Към заявлението са приложени писмени доказателства-декларация по чл.13 ал.4 от ЗТР, приемо-предавателен протокол от 30.08.2021 г. на основание чл.143 от ТЗ, дружествен договор от 05.06.12 г., декларация по чл.15 ал.5 от ЗТР, молба от жалбоподателката като съдружник до „София Мел 1”ООД, с.Гложене, обл.Враца по чл.125 ал.2 от ТЗ, пълномощно.

На 22.12.2021 г. длъжностното лице по регистрацията постановило обжалвания отказ, с който на първо място отразил, че заявлението е подадено от неоправомощено лице, тъй като съгласно дружествения договор, дружеството се представлявало от двамата вписани в ТР управители- жалбоподателката и от трето лице Зорница Кузовска, а в конкретния случай заявлението било подадено само от жалбоподателката. Освен това длъжностното лице е изложило в постановения отказ, че за допускане вписването на прекратяване на членственото правоотношение на В.К. следва да бъде взето решение от ОС, с което да бъде

уреден статута на дружеството, като същото трябва да бъде обективизирано и в изменения дружествен договор. Изложено е, че съдружник не може да бъде заличен, докато не бъде разрешен въпроса относно освободените от него дялове. Прекратяване на участие в дружеството според изложеното в постановения отказ без прехвърляне дела на напусналия съдружник не само би застрашило интересите на кредиторите, но и би довело до оставяне на незаписан капитал, каквато възможност нашето право не допускало. По отношение искането за заличаване на жалбоподателката като управител длъжностното лице е изложило, че същата е оправомощена да заяви за вписване самостоятелно заличаването си като управител по реда на чл. 145 от ТЗ, но същото намира заявеното обстоятелство за неоснователно, тъй като от приложените към заявлението документи не можело да се направи извод относно факта дали е налице волеизявление от нейна страна да бъде лишена от правото да участва в представителството на дружеството в случай, че не е заличена като съдружник.

При така изяснената фактическа обстановка и събрани доказателства настоящият състав приема следното от правна страна:

Жалбата е допустима като подадена от надлежна страна в законовия срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Основанията, на които може да бъде прекратено участието на съдружник в дружество с ограничена отговорност са регламентирани в чл. 125, ал. 1 и ал. 2 от ТЗ. В една от хипотезите - чл. 125, ал. 2 от ТЗ, прекратяването е последица от свободно формираната и външно изразена воля на съдружника, в чиято полза законът признава право да напусне доброволно дружеството като отправи за целта писмено предизвестие. Единствените условия, с които е обвързано упражняването на това право, е волеизявлението за напускане да бъде отправено в писмена форма и в рамките на определен срок - тримесечен, съгласно нормата на чл. 125, ал. 2 от ТЗ /тъй като дружествения договор на ООД-то не предвижда по-дълъг срок/. Моментът, в който настъпва прекратяване на членственото правоотношение в разглежданата хипотеза, не е визиран в Търговския закон. Доколкото писменото предизвестие е способ за реализиране на потестативното право на съдружника да предизвика едностранно промяна в членственото си правоотношение с търговското дружество, прекратяването следва да се счита за настъпило *ipso facto* в момента на изтичане на срока на предизвестията. Поради потестативния характер на признатото в чл. 125, ал. 2 от ТЗ субективно право, законът не поставя като условие за възникване на правните последици от реализирането му наличие на решение на общото събрание за освобождаване на съдружника. Същевременно буквалното и систематичното тълкуване на нормата на чл. 125, ал. 2 от ТЗ изключва възможността прекратяването да бъде поставяно в зависимост от други юридически факти - в процесния случай от уреждане на имуществените отношения по чл. 127 във вр. с чл. 125, ал. 3 от ТЗ между напускащия съдружник и дружеството, от съдбата на дружествените дялове или от уреждане и предвиждане на другите последиците, до които би довело. Уреждането на имуществените отношения е регламентирано като закономерна последица от прекратяване на членственото правоотношение, а не е обявено за *conditio sine qua non* за неговото настъпване. Изтичането на срока на предизвестията има

автоматичен прекратителен ефект спрямо членственото правоотношение и с осъществяването му съдружникът губи качеството съдружник.

Автоматичният прекратителен ефект на отправеното предизвестие означава, че промените, които са настъпили в правния статут на останалите съдружници не могат да му повлияят, поради което постановенения отказ е незаконосъобразен.

Назаконосъобразен е постановения отказ и в частта, в която е отказано вписване по партидата на дружеството на заличаване на жалбоподателката като управител, с оглед категоричната разп. на чл. 141 ал. 5 ТЗ и доказателствата по делото в тази насока.

При така изяснената фактическа обстановка ч.ж. се явява основателна. Като такава следва да се уважи.

Водим от горното, ВрОС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ №20211221103821-2/22.12.21 г. на Длъжностното лице по регистрация към Агенция по вписванията-ТР, с който е отказано вписване на промени по партидата на „Софиямел-1”ООД, със седалище и адрес на управление с.Гложене, обл.Враца, заявени от В. Б. К. и

ПОСТАНОВЯВА вписване на заявените промени.

ВРЪЩА делото на Агенция по вписванията за извършване на вписването, заявено с горното заявление.

Решението подлежи на обжалване пред САС в едноседмичен срок от уведомяването.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____